

ת"פ 28533/02/15 - מדינת ישראל נגד אחמד סראחין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28533-02-15 מדינת ישראל נ' סראחין(עציר) 13 יולי 2015

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד סראחין (עציר)

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. ביום 29.4.2015 הורשע הנאשם על-יסוד הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413ב(א) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; וכן שהייה בלתי חוקית בישראל לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל).

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, ביום 4.2.2015 בסמוך לשעה 06:00 ברמת רזיאל, גנב הנאשם רכב בצוותא חדא עם אחרים. באותן נסיבות, הגיע הנאשם למקום ביחד עם שניים נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: האחרים). הנאשם והאחרים ניגשו לעבר רכב מסוג טויוטה שחנה במקום, התפרצו לרכב בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, הניעו את הרכב באמצעות מפתח רזרבי שהיה בתוך הרכב (במשענת היד שבין שני המושבים הקדמיים), ונמלטו מהמקום עם הרכב. לאחר כחצי שעת נסיעה לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית על-מנת להעביר את הרכב לשם, הגיעו הנאשם והאחרים לעבר מחסום חוסאן, כאשר הנאשם ישב במושב שליד הנהג. בשלב זה, בעוד הנאשם והאחרים עומדים ביחד עם הרכב במחסום, נצמד אליהם רכב של כוח שיטור שהגיע למקום בעקבות דיווח של חברת "איתוראן". מיד ובסמוך לאחר מכן, יצא כוח השיטור לעבר הרכב, ואז החלו הנאשם והאחרים בניסיונות להימלט מהמקום. האחרים הצליחו להימלט, בעוד אחד השוטרים הצליח לאחוז בנאשם בזמן שניסה לצאת מהרכב. הנאשם השתולל בידיו, תוך שהוא מנסה להשתחרר מאחיזתו של השוטר. בשלב זה, ניגש שוטר נוסף למקום, וביחד הצליחו שני השוטרים להשתלט על הנאשם ולהורידו לרצפה. גם בשלב זה המשיך הנאשם להתנגד למעצרו, עד שלבסוף הצליחו השוטרים להשתלט עליו. בחיפוש שנערך ברכב הגנוב, נמצא תיק ובו מספריים מברזל (תוכי) וכן סכין יפנית. כמו-כן, בעת מעצרו חבש הנאשם על ידו כפפה, ובחיפוש במעילו נתפסה כפפה נוספת התואמת לכפפה שנתפסה על היד של הנאשם. כל אותה עת, שהה הנאשם בישראל ללא היתר כדין. בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע העבירות שפורטו לעיל.

2. יוער כי במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים הוסכם כי הסנגור יטען שמכשירי הפריצה שנתפסו ברכב הגנוב אינם שייכים לנאשם, והמאשימה לא תסתור זאת בשים לב לכך שלא יוחסה לנאשם עבירה של החזקת מכשירי פריצה בכתב-האישום המתוקן. עוד יוער כי לא הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים וכל צד נותר חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בא-כוח המאשימה, מר ארנון יהב, טען כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, נע מ-18 עד 36 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות המקרה דנן, סברה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם הנטען - 25 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונשי מאסר על-תנאי.

4. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד עבד דראושה, טען כי מתחם הענישה ההולמת לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, נע מ-3 עד 10 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של מרשו ועתר להסתפק ב-6 עד 7 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בדבריו לפני הביע חרטה על מעשיו וציין כי מצבו בבית קשה והבטיח כי לא ישוב על מעשיו.

ריבוי עבירות

5. בנסיבות העניין, אני סבורה כי כלל העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, שכן העבירות בוצעו תוך שהתקיימה זיקה הדוקה כרונולוגית ועניינית ביניהן. נראה כי שני הצדדים לא חלקו על כך, וזו הייתה הנחת המוצא בטיעוניהם לפני.

מתחם העונש ההולם

6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות בהתאם לעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

7. אפתח **בערכים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בגין הורשע הנאשם. בכל הנוגע לעבירה של גניבת רכב (בצוותא) - עבירה זו נועדה להגן על הקניין הפרטי מפני נזקים כלכליים הנגרמים עקב גניבת רכבים ליחיד וגם לרבים (נוכח העלאת פרמיות הביטוח). בנוסף, נועדה העבירה האמורה להגן על הפרטיות ועל תחושת הביטחון האישי של בעל הרכב. בתי-המשפט עמדו פעמים רבות בפסיקותיהם על הצורך בנקיטת מדיניות ענישה הולמת בגין עבירה זו, על-מנת להעביר מסר מרתיע מפני ביצועה. ובלשונו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.5.2006):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה

נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 נית ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

אשר לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - תכליתה של עבירה זו הינה להגן על קיומם של סדרי חברה ומשטר תקינים, תוך שמירה על תפקודם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, כחלק מההגנה על עקרון שלטון החוק.

בכל הנוגע לעבירה של שהייה בישראל שלא כדין - הערכים החברתיים המונחים בבסיסה של עבירה זו עניינם בשמירת המדינה על גבולותיה ובעמידתה על ריבונותה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה, תוך הגנה על ביטחונם האישי והכלכלי של תושביה. יוער כי בתי-המשפט נוהגים בגישה עונשית מקלה יחסית כלפי שוהים בלתי חוקיים נעדר עבר פלילי, אשר נכנסים לשטחי ישראל לצרכי מציאת פרנסה, ומובאים לדין בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין כעבירה בודדת, ללא עבירות נלוות נוספות (ראו והשוו: רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (8.12.2014)). שונים פני הדברים כאשר אדם נכנס לישראל שלא כדין ומבצע בשטחה עבירת רכוש ועבירה נלוות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. במצבים כאלה, נדרשת גישה עונשית מחמירה יותר, שתבטא את חומרת המעשים ותרתיע מפני הישנותם.

8. **מנסיבות ביצוע העבירות** במקרה דנן עולה כי עסקינן בגניבת רכב על-ידי חבורה בצוותא, בעוד הנאשם הינו שוהה בלתי חוקי בישראל, באופן המקים נסיבות לחומרה. הנאשם ושניים נוספים התפרצו לרכב, הניעו אותו באמצעות מפתח שהושאר ברכב, ונסעו מהמקום לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית, כאשר בכוונתם להעביר את הרכב הגנוב לשטחי הרשות. כאשר אותרו הנאשם ושותפיו במחסום על-ידי כוח שיטור שהגיע למקום בעקבות דיווח של חברת "איתוראן", ניסו השלושה לברוח מהשוטרים. שותפיו של הנאשם הצליחו להימלט, ואילו הנאשם שלפני נתפס על-ידי השוטרים תוך שהוא מתנגד למעצרו ומשתולל, עד ששני שוטרים נאלצו לפעול יחדיו על-מנת להשתלט עליו. התנהלות זו מעידה על זלזול ועל העדר מורא מפני החוק, תוך הכבדה על מלאכת רשויות אכיפת החוק. זאת ועוד; על ידו של הנאשם נמצאה כפפה וכן אותרה כפפה תואמת נוספת בכיס מעילו, באופן היכול להצביע על תכנון מוקדם של מעשי העבירה.

לצד זאת, יוער כי בעובדות כתב-האישום המתוקן לא נטען שהנאשם ושותפיו גרמו לחבלה ברכב בעת ההתפרצות אליו, והם עשו שימוש במפתח שהושאר ברכב על-מנת להניעו. מכאן שהתנעת הרכב, כשהיא לעצמה, לא הצריכה אמצעים או תחכום מיוחדים. זאת ועוד; על-אף שהנאשם נטל חלק כמבצע בצוותא במעשה הגניבה, הוא לא נהג ברכב (סוף פסקה 5 לכתב-האישום המתוקן) ואף מוסכם שהוא לא החזיק במכשירי הפריצה שנמצאו בו.

9. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** בנוגע לעבירה של גניבת רכב כאשר היא מלווה בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין עבירות אלה עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית, שמשכם משתנה בהתאם לנסיבות המעשה ולנסיבות העושה (ראו והשוו: רע"פ 10899/08 עבו עישה נ' מדינת ישראל (29.12.2008); עפ"ג (מחוזי מרכז) 34513-05-12 טקאטקה נ' מדינת ישראל (10.7.2012); ת"פ (שלום ת"א)

31456-06-13 מדינת ישראל נ' חאמד (15.12.2013); ת"פ (שלום פ"ת) 4613-11-12 מדינת ישראל נ' אבו סינה (12.3.2013); ת"פ (שלום ראש"צ) 37927-02-12 מדינת ישראל נ' דארוויש (5.9.2012).

10. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות כמפורט לעיל; בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; ובשים לב לעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בגין מכלול העבירות** של גניבת רכב, שהייה בלתי חוקית בישראל והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בנסיבות המקרה דנן, **נע מ- 10 עד 25 חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי י-ם) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל (2.7.2014); ת"פ (מחוזי י-ם) 24850-08-12 מדינת ישראל נ' עתמאן (9.1.2013); עוד ראו והשוו: ת"פ (שלום י-ם) 6437-10-13 מדינת ישראל נ' עמלה (23.3.2014)).

בנסיבות המקרה שלפניי, לא ראיתי לסטות ממתחם זה לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

11. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40 לא לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הודאתו של הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת לקיחת האחריות מצדו. כמו-כן, ניתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בטיעוני הסנגור לפניי, לרבות היותו אב לתשעה ילדים (אחת מהן נולדה לפני שלושה ימים בלבד בעוד הנאשם נתון במעצר בתיק זה). עוד התחשבתי בכך שהנאשם עצור מספר חודשים, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

לחובת הנאשם שקלתי את חומרת המעשים הנדונים ואת הצורך בהשתת ענישה מוחשית, אשר יהיה בה כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנות העבירות. בנוסף, עמד לנגד עיניי עברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל הרשעה אחת קודמת משנת 2008 בעבירות של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין וכן החזקת סכין, בגין נידון בשעתו לעונש של שלושה חודשים ועשרה ימים מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. אמת, מדובר בעבר פלילי ישן יחסית, שאינו כולל עבירות רכוש. יחד עם זאת, מעברו הפלילי של הנאשם עולה כי אין זו הפעם הראשונה בה הנאשם נכנס לישראל שלא כדין, ויחד עם עבירת השב"ח מבצע עבירות נלוות נוספות.

12. בסופה של שקילה, ראיתי להשית על הנאשם עונש המצוי בטווח התחתון של מתחם הענישה ההולמת שקבעתי לעיל, לצד הטלת עונשי מאסר על-תנאי הצופים פני עתיד. בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם כנטען על-ידי הסנגור לפניי, ונוכח תקופת המאסר בפועל שתושת על הנאשם, נמנעתי מהטלת קנס כספי (המאשימה אף לא עתרה לכך).

סוף דבר

13. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

- א. 11 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 60 ימים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון (למעט החזקת רכוש החשוד כגנוב) או עבירה של הכשלת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
- ד. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ה, 13 יולי 2015, במעמד הצדדים.